

Z vrbami opletene vrbe

V preteklih stoletjih močno razvito pletarstvo v Mirnski dolini in na njenih obrobjih je danes le še stvar zgodovinskega spomina in nekaterih redkih posameznikov, ki izdelujejo pletarske izdelke iz vrbovega in drugega šibja, viter in slame. Temeljno gradivo so bile seveda enoletne vrbove šibe ali beke, zato je bila vrba nepogrešljivo drevo na obrobju travnikov, njiv, ob potokih in močvirnatih predelih. Znanje pletarstva se je prenašalo iz roda v rod, nekateri posamezniki pa so v letih pred prvo svetovno vojno in po njej obiskovali tudi pletarske šole. Z njimi je dosegalo pletarsko znanje višje kakovostne ravni in ustvarjalo širšo paleto uporabnih izdelkov.

Damjan Popelar je v spomin in, če prav razujem, predvsem v opomin opletel vrbova drevesa v Mirnski dolini. Z uporabo temeljne pletarske tehnike prepletanja in pretikanja vrbovih šib. Čeprav je ob vsakem takem (likovnem) dejanju danes moderno in popularno govoriti o instalaciji, bi ta njegov nagovor zelo težko označil s to tehnicistično besedo. Opletene vrbe, ki vzbudijo pozornost tudi površnemu popotniku čez Mirnsko dolino, pomenijo veliko več. Pomenijo povezanost, simbiozo "kulture" in "nature". Iz opomina na to nekdanjo lovekovo simbiozo so nastale ironične krajinske skulpture, ki dajo slutiti, da je v tej pokrajini, v teh naseljih še nekaj ... Nekaj podobnega, ustvarjalnega. Toda bolj ko napenjaš oči, iščeš po dvoriščih in hišnih prostorih ter delavnicah, bolj spoznaš, da te "pozdravlja" le še plastika in vrečke najboljšega soseda ter Interspara! Morda pa bo Popelar prisiljen že čez leta obleči vrbe v Mirnski dolini kar v te vrečke? Lahko, toda ta zgodba ne bo več imela svoje logike!

Prof. dr. Janez Bogataj, januarja 2007